

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 10C/45/2003
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4203899214
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Monika Czafiková
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2017:4203899214.26

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou Mgr. Monikou Czafikovou v právnej veci žalobkyne: Z. D., H.. XX.XX.XXXX, R. C. K.Á. XX, H., právne zastúpenej Mgr. Elenou Szabóovou, advokátkou so sídlom Hlavné nám. 7, Nové Zámky, proti žalovaným: X/ P.. A. K., H.. XX.XX.XXXX, R. C. K. XX, H., X/ P.. E. K., H.. XX.XX.XXXX, R. C. Q. XXXX/X, H., obaja právne zastúpení Advokátskou kanceláriou JUDr. Roman Blažek, s.r.o., so sídlom Pohraničná 4, Komárno, o náhradu škody z ublíženia na zdraví takto

rozhodol:

Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 487,56 eur voči žalovanej 2/ z a s t a v u j e.

Žalovaná 2/ má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 177,27 eur voči žalovanému 1/ z a s t a v u j e.

Žalovaný 1/ je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 105,22 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V časti o zaplatenie sumy 205,07 eur a úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 177,27 eur od 15.06.2012 do zaplatenia súd žalobu voči žalovanému 1/ z a m i e t a.

Žalovaný 1/ má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 24.03.2003 doručenou súdu dňa 26.03.2003 domáhala voči žalovaným 1/ a 2/ titulom náhrady škody zaplatenia spoločne a nerozdielne sumy 3.408,64 eur.

2. Žalobu žalobkyňa odôvodnila tým, že dňa 28.03.2000 v čase asi o 18.00 hod. ju vo dvore jej rodinného domu napadli žalovaní 1/ a 2/ tak, že žalovaný 1/ jej vykrútil ľavú ruku, v dôsledku čoho žalobkyňa spadla na zem, kde ju žalovaná 2/ ťahala za vlasy a za šaty po dvore, čím utrpela špirálovitú zlomeninu piatej záprstnej kosti ľavej ruky s posunom úlomkov, pohmoždenie čela vľavo, chrbta a pravého kolena, podvrtnutie tretieho prsta pravej ruky, kožné oderky a pohmoždenie ľavého predkolenia, pričom tieto zranenia spojené s dobou liečenia a poúrazové rehabilitácie trvali do 22.07.2000. Voči žalovaným 1/ a 2/ bolo zahájené trestné konanie pre trestný čin ublíženia na zdraví v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 k § 221 ods. 1 Trestného zákona. Konanie bolo vedené na Okresnom súde v Komárne pod sp. zn. 1T 19/03. Trestný rozkaz, ktorým boli uznaní za vinných zatiaľ nie je právoplatný. Týmto trestným rozkazom im bol však uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov so skúšobnou dobou u oboch žalovaných na 18 mesiacov. Tým istým trestným rozkazom bola žalobkyňa podľa § 229 ods. 1 trestného poriadku odkázaná so svojim nárokom na náhradu škody na občianskoprávne konanie. Z potvrdenia vystaveného ošetrojúcim lekárom Z.. S. dňa 07.08.2000 vyplýva, aké konkrétne zranenia žalobkyňa

utrpeľa, akými bolesťami a subjektívnymi pocitmi sa tieto prejavovali, ktorí ošetrojúci lekári sa podieľali na ustálení diagnózy a jej liečeni, dokedy trvala jej práceneschopnosť. Konaním oboch žalovaných, ktorí žalobkyni ublížili na zdraví a konali v rozpore s trestným zákonom bola žalobkyni spôsobená škoda - ublíženie na zdraví. Jedná sa o nasledovnú škodu:

1/ bolesné a sťaženie spoločenského uplatnenia:

Podľa potvrdenia ošetrojúceho lekára bodové ohodnotenie tohto lekára tak, ako ho ustálil dňa 21.03.2003 je spolu 89,01 bodu. Jedná sa o bolesné týkajúce sa ľavej ruky, čela, pravej ruky, predkolenia, kolenného kĺbu a hrudnej steny chrbta. S poukazom na Vyhlášku č. 32/1965 Zb., keďže hodnota jedného bodu je 1,99 eur (60,- Sk), bolesné predstavuje sumu 177,28 eur.

2/ Účelné náklady spojené s liečením:

Za účelné náklady spojené s liečením považuje žalobkyňa predovšetkým výdavky spojené s nákupom medikamentov, ktoré jej predpisoval jej ošetrojúci lekár. Jedná sa o medikamenty, ktoré žalobkyňa užívala bezprostredne po incidente, počas trvania jej práceneschopnosti, počas trvania rehabilitácie, resp. ktoré ešte užíva v dôsledku pretrvávajúcich následkov vyplývajúcich z týchto zranení. Čiastočne bola hodnota týchto medikamentov uhrádzaná zdravotnou poisťovňou. Doplatky za jednotlivé lieky predstavujú sumu 99,58 eur (3.000,- Sk). Žalobkyňa sa podrobila rehabilitácii, z miesta jej trvalého bydliska pravidelne navštevovala Fyziatrisko-rehabilitačné oddelenie N. D., a to konkrétne Z.. E.. Rehabilitáciu absolvovala žalobkyňa na pokyn ošetrojúceho lekára, pričom rehabilitačný lekár stanovil počet a rozsah poskytnutej rehabilitácie. Celkovo žalobkyňa absolvovala z H. M. D. a späť 19 ciest. Pri týchto cestách bola nútená používať osobné motorové vozidlo zn. F. XXXXX, E. XX-XX. Jedná sa o cestu v dĺžke 12 km a späť, teda celkovo 24 km. Pri priemernej spotrebe osobného motorového vozidla 11 litrov na 100 kilometrov je hodnota jednej cesty 6,37 eur (192,- Sk). Keďže žalobkyňa absolvovala 19 ciest, jedná sa o 121,09 eur (3.648,- Sk).

3/ Ušlý zisk a skutočná škoda:

Žalobkyňa sa zaoberá chovom včiel a produkciou medu. Celkovo mala 52 rodín, ktoré sú umiestnené v takom istom počte úľov. V dôsledku utrpených zranení sa počas práceneschopnosti nemohla vôbec starať o tieto včelstvá. V dôsledku toho sa počet včelstiev zdecimoval z 52 rodín na 12 rodín. Na prelome rokov 1999 až 2000 sa žalobkyni podarilo zazimovať 52 rodín v 52 úľoch. Pri predpokladanej a reálnej znáške medu v množstve 25 kg na jednu rodinu a skutočnej cene medu v roku 2000 (výkupnej) 1,33 eur (40,- Sk) / kg, to predstavuje škodu 33,19 eur (1.000,- eur) na jednu včeliu rodinku. Keďže prakticky 40 rodín jej zaniklo, jej škoda ohľadne ušlého zisku za rok 2000 predstavuje 1.327,76 eur (40.000,- Sk). Okrem toho si žalobkyňa uplatňuje aj skutočnú škodu, keďže cena jednej rodiny predstavuje 26,56 eur (800,- Sk) a cena jedného medového plástu v rámci 13,28 eur (400,- Sk), pri počte 40 rodín to predstavuje skutočnú škodu 1.593,31 eur (48.000,- Sk).

4/ Náhrada za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti

V mesiaci apríl sa žalobkyňa nemohla ako poslankyňa za obec H. zúčastňovať práce tohto zastupiteľského orgánu a preto jej nemohla byť vyplatená zastupiteľská odmena vo výške 89,62 eur (2.700,- Sk), ktorej náhradu si uplatňuje voči žalovaným.

3. Žalobkyňa na preukázanie svojho nároku predložila listinné dôkazy, a to trestný rozkaz Okresného súdu v Komárne sp. zn. 1T 19/03 zo dňa 07.03.2003, fotokópiu preukážky o zdravotnej starostlivosti z Fyziatrisko-rehabilitačného oddelenia D., lekárske potvrdenie Z.. B. S. zo dňa 07.08.2000 a potvrdenie Z.. B. S. zo dňa 21.03.2003.

4. Keďže žalobkyňa na výzvu súdu nezaplatila súdny poplatok za žalobu o náhradu skutočnej škody 48.000,- Sk (1.593,31 eur) a za žalobu o ušlý zisk v sume 40.000,- Sk (1.327,76 eur), súd uznesením zo dňa 25.08.2004, ktoré bolo po podanom odvolaní žalobkyne potvrdené Krajským súdom v Nitre uznesením č.k. 6Co/235/2004-54 zo dňa 29.10.2004, konanie o zaplatení 88.000,- eur (2.921,06 eur) zastavil.

5. Žalovaní 1/ a 2/ sa k žalobe vyjadrili v podaní doručenom súdu dňa 27.01.2004, v ktorom uviedli, že trestné konanie pre trestný čin ublíženia na zdraví stále prebieha, nie je zrejmé, ktoré nároky si žalobkyňa uplatňuje v trestnom konaní a ktoré v občianskoprávnom konaní. Poukázali na to, že vina žalovaných 1/ a 2/ doposiaľ nebola preukázaná, preto majú za to, že ide o predčasne podanú žalobu. K uplatneným nákladom spojeným s liečením a k dĺžke rehabilitácie žalovaní uviedli, že v znaleckom posudku vypracovanom v trestnom konaní Z.. K. uvádza, že doba rehabilitácie k utrpenému poraneniu je nepochopiteľne dlhá a že žalobkyňa už v roku 1996 bola operovaná pre poškodenie platničky a jej stav bol už vtedy uzatvorený ako syndróm bolestivých príznakov v oblasti bedernej chrbtice vychádzajúcej

z miechy spôsobenej chronickými kostnými výrastkami v tejto oblasti. Okrem toho je bola stanovená aj diagnóza tzv. sekundárnej neurastémie. Žalovaní poukázali na to, že žalobkyňa nepreukázala, ktoré medikamenty boli užívané v súvislosti so zlomeninou ruky a ktoré v dôsledku jej chronických ochorení. Ďalej poukázali na to, že žalobkyňa mala nárok na bezplatný odvoz sanitkou na rehabilitáciu a pokiaľ o takýto odvoz žalobkyňa nepožiadala, náhradu za cestovné na rehabilitáciu nemôže od žalovaných oprávnene žiadať.

6. Súd uznesením č.k. 10C/45/2003-172 zo dňa 05.09.2013 v znení opravného uznesenia č.k. 10C/45/2003-183 zo dňa 24.09.2013 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Nitre č.k. 25Co/369/2013-198 zo dňa 29.11.2013 pripustil zmenu - rozšírenie žalobného návrhu tak, že žalovaný 1/ je povinný zaplatiť žalobkyni úrok z omeškania zo sumy 177,28 eur vo výške 9 % ročne od 15.06.2012 do zaplatenia.

7. Na pojednávaní dňa 02.05.2016 žalobkyňa zobrala svoju žalobu v časti o zaplatenie sumy 177,27 eur titulom bolestného späť. Žalobkyňa v podaní zo dňa 25.11.2016 uvádza, že navrhuje, aby súd na strane žalovaného konal iba so žalovaným 1/. Toto podanie žalobkyne súd podľa jeho obsahu posúdil ako späťvzatie žaloby voči žalovanej 2/.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to najmä trestným rozkazom Okresného súdu v Komárne 1T 19/03, rozsudkom Okresného súdu Komárno 1T/19/2003-589, rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 4To/14/2012-677, lekáorskými potvrdeniami Z.. B. S., kartičkou rehabilitácií, fotokópiami dokladov o zakúpení liekov a pohonných hmôt, oznámeniami Obce H., výpisom z evidencie vozidla vrátane osvedčenia o evidencii vozidla a technického stavu, priemernými cenami pohonných hmôt, fotokópiou poštového poukazu o úhrade sumy 205,69 eur, uznesením Okresného súdu Komárno sp. zn. 1Nt/7/2014-92, uznesením krajského súdu v Nitre sp. zn. 1Tos/70/2016-118, uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Tdo/50/2013, lekáorskými správami Z.. Z., Z.. Ž., Z.. D., Z.. K., Z.. Z. B., Z.. E., sprievodným listom a správou M.. D., znaleckým posudkom Z.. S. K. č. 20/2000, časťami zápisníc o hlavnom pojednávaní v konaní vedenom na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 1T/19/03 zo dňa 10.11.2004, 21.09.2011 a 28.10.2011, časťou zápisnice o verejnom zasadnutí na Krajskom súde v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 4To/14/2012 zo dňa 14.06.2012 a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

9. Trestným rozkazom Okresného súdu v Komárne sp. zn. 1T 19/03 zo dňa 07.03.2003 boli žalovaní 1/ a 2/ uznanými vinnými, že dňa 28.03.2000 úmyselne ublížili žalobkyni na zdraví. Za spáchaný trestný čin im bol uložený podmienkový trest odňatia slobody a žalobkyňa bola so svojim nárokom na náhradu škody odkázaná na občianskoprávne konanie. Predmetný trestný rozkaz pre podaný odpor nenadobudol právoplatnosť. V prebiehajúcom trestnom konaní bol dňa 28.10.2011 vydaný rozsudok č.k. 1T/19/2003-589, ktorým sa žalovaní 1/ a 2/ uznali za vinných, že dňa 28.03.2000 v čase asi o 18.00 hod. v obci Nesvady vo dvore rodinného domu na Studenej č. 12, žalovaný 1/ vykrútil ľavú ruku žalobkyni, v dôsledku čoho utrpela špirálovitú zlomeninu 5. záprstnej kosti ľavej ruky s posunom úlomkov a spadla na zem, kde ju žalovaná 2/ ťahala za vlasy a za šaty po dvore, čím žalobkyňa utrpela pohmoždenie čela vľavo, chrbta a pravého kolena, podvrtnutie 3. prsta pravej ruky, kožné oderky a pohmoždenie ľavého predkolenia, ktoré zranenia boli spojené s dobou liečenia a práceneschopnosťou v trvaní najviac 6 týždňov včítane úrazovej rehabilitácie. Predmetným rozsudkom bola žalovaným 1/ a 2/ uložená povinnosť nahradiť žalobkyni spoločne a nerozdielne škodu titulom bolestného v sume 177,28 eur. So zvyškom nároku na náhradu škody bola žalobkyňa odkázaná na občianskoprávne konanie. Proti výroku tohto rozsudku o náhrade škody podala žalobkyňa odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Nitre rozsudok sp. zn. 4To/14/2012-677 zo dňa 14.06.2012 tak, že odvolanie žalobkyne zamietol. Vo výroku o uznaní viny žalovaných nadobudol rozsudok súdu prvého stupňa právoplatnosť, vo výroku o treste bol rozsudok súdu prvého stupňa zrušený a rozsudkom odvolacieho súdu bol žalovaným 1/ a 2/ uložený peňažný trest. Dovolania žalovaných 1/ a 2/ boli uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 1Tdo 50/2013 zo dňa 06.11.2013 odmietnuté. Návrh žalovaných 1/ a 2/ na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom Okresného súdu Komárno č.k. 1T/19/2003-589 zo dňa 28.10.2011 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 4To/14/2012-677 zo dňa 14.06.2012, bol uznesením Okresného súdu Komárno č.k. 1Nt/7/2014-92 zo dňa 28.04.2016 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Nitre č.k. 2Tos/70/2016-118 zo dňa 20.07.2016 zamietnutý.

10. Z lekárskeho potvrdenia Z.. B. S. zo dňa 07.08.2000 vyplýva, že žalobkyňa v dôsledku napadnutia druhou osobou dňa 28.03.2000 zlomeninu ľavej ruky s posunutím úlomkov, pohmoždenie čela vľavo s krvnou podliatinou, podvrtnutie 3. prsta pravej ruky, kožné oderky a pohmoždenie ľavého predkolenia, pohmoždenie chrbta a pohmoždenie kolena vpravo. Zranenie spôsobilo zhoršenie zdravotného stavu žalobkyne, a to bolesti chrbtice, zhoršenú hybnosť prstov vľavo po zlomenine, stále bolesti hlavy a trpnutie 4. a 5. prsta ľavej ruky. Spôsobené zranenia si vyžiadali práceneschopnosť v trvaní od 29.03.2000 do 22.07.2000. Z lekárskej správy Z.. S. zo dňa 03.12.2012 vyplýva, že žalobkyňi predpisoval lieky proti bolestiam, nespavosti a nervozite. V pokladničných blokoch predložených žalobkyňou sú aj voľno predajné lieky, ktoré mohla užívať v súvislosti s daným úrazom. V prílohe č. 2 a 3 (pozn. súdu: ide o lieky zakúpené v období od 12.01.2001 do 24.01.2003) sú vitamíny, lieky C., U., L., V., C., D., ktoré sa používajú na liečbu vírusových ochorení a tráviaceho traktu. Z potvrdenia Z.. S. zo dňa 05.09.2016 vyplýva, že žalobkyňa na základe poškodenia pohybového aparátu chodila pravidelne na ortopedické vyšetrenia. Bola odoslaná na rehabilitáciu, ktorú absolvovala od 22.05.2000 do 20.07.2000 v súvislosti s úrazom zo dňa 28.03.2000. Zo správy Z.. S. zo dňa 16.11.2017 vyplýva, že dĺžka práceneschopnosti žalobkyne bola spôsobená útokom na jej osobu dňa 28.03.2000, celá doba práceneschopnosti je v priamej príčinnej súvislosti s útokom na jej osobu. Dôvodom nariadenia rehabilitačných cvičení bolo navrátenie pôvodných funkcií poškodených častí tela v dôsledku útoku - dĺžku trvania cvičení stanovil rehabilitačný lekár. Pacientka v dôsledku útoku a ublíženia na zdraví utrpela aj šok - traumy - s výrazným oslabením jej imunitného systému a následných chorôb, ako napríklad žalúdočná nervozita, bolesti hlavy atď., hnačka a iné vírusové ochorenia, preto všetky užívané lieky sú v priamej súvislosti s útokom a liečením následkov vyplývajúcich z tohto útoku za uvedené obdobie, bez ohľadu na to, či sa jedná o lieky na lekárske predpis alebo o lieky voľno predajné, napríklad proti bolestiam. Z uvedených dôvodov bola u pacientky v súvislosti s rehabilitáciou a ošetreniami dôvodná individuálna doprava s doprovodom nielen z hľadiska časového - rôzne termíny - ale aj preto, aby nebola vystavená ďalším zdrojom nákazy s oslabeným imunitným systémom.

11. Zo znaleckého posudku Z.. S. K. č. 20/2000 vyplýva, že žalobkyňa utrpela špirálovitú zlomeninu 5. záprstnej kosti ľavej ruky s miernym posunutím kostných úlomkov, podvrtnutie kĺbov na 3. prste pravej ruky, pohmoždenie ľavej strany čela s krvným výronom, pohmoždenie a odreniny kože na ľavom predkolení, pohmoždenie pravého kolena a pohmoždenie v oblasti chrbta. Poškodená bola pre utrpené zranenia liečená ambulantne na chirurgickej ambulancii, neurológii a rehabilitačnom oddelení. Poškodená je čiastočne invalidná a je nezamestnaná, mala však vystavené potvrdenie o práceneschopnosti od 28.03.2000 do 22.07.2000 praktickým lekárom Z.. B. S.. Najzávažnejšie poranenie, ktoré žalobkyňa utrpela, bola špirálovitá zlomenina 5. záprstnej kosti ľavej ruky s miernym posunutím kostných úlomkov. Táto si vyžiadala sádrovú imobilizáciu od 28.03.2000 do 26.04.2000. V období 31.03.2000, 03.04.2000, 17.04.2000 a 26.04.2000 chodila na pravidelné kontroly na chirurgickú ambulanciu v D. k Z.. A. Ž.. Ten 26.04.2000 skonštatoval, že zlomenina je zhojená a sádrová fixácia jej bola odstránená. Potom začala poškodená chodiť na rehabilitáciu na doporučenie Z.. E., kde podľa dokumentácie chodila až do 20.07.2000. Táto doba rehabilitácie je vzhľadom k utrpenému poraneniu nepochopiteľne dlhá, pri takýchto poraneniach má rehabilitácia trvať okolo 1 až 2 týždňov od odstránenia sádrovej fixácie. Primeraná doba liečenia tohto jej najzávažnejšieho poranenia, a to zlomeniny 5. záprstnej kosti ľavej ruky mala teda trvať okolo 5 až 6 týždňov. Dobu liečenia približne 5 týždňov od utrpenia úrazu stanovil v predbežnom lekárskom potvrdení aj Z.. Š. E., ktorý poškodenú prvotne ošetril. Celková doba jej liečenia a potvrdenia o práceneschopnosti stanovená praktickým lekárom Z.. B. S. od 28.03.2000 do 22.07.2000 je teda neadekvátna charakteru utrpených poranení a primeraná doba liečenia mala trvať okolo 5 až 6 týždňov od úrazu, vrátane rehabilitácie.

12. Z oznámenia Obce H. zo dňa 31.01.2005 vyplýva, že žalobkyňi bola za obdobie od januára 2000 do júna 2000 vyplatená odmena poslanca vo výške 162,22 eur / 4.887,- Sk (čistá mzda) vo výplatnom termíne za mesiac jún. Za 1. polrok 2000 sa zasadnutie obecného zastupiteľstva konalo 4 x (január, marec, máj, jún). Za jedno zasadnutie OZ patrila odmena vo výške 60,08 eur / 1.810,- Sk (hrubá mzda). Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa sa 04.05.2000 nezúčastnila na zasadnutí obecného zastupiteľstva, za toto zasadnutie jej neprináležala odmena poslanca. Preto vo výplatnom termíne jún jej bola vyplatená odmena poslanca za 3 zasadnutia, t.j. 3 x 60,08 eur / 1.810,- Sk = 180,24 eur / 5.430,- Sk (hrubá mzda) - daň 18,02 eur / 543,- Sk = 162,22 eur / 4.887,- Sk (čistá mzda). Z oznámenia Obce H. zo dňa 29.01.2014 vyplýva, že 12. zasadnutie Obecného zastupiteľstva H. sa konalo dňa 23.03.2000, kedy žalobkyňa - poslankyňa obecného zastupiteľstva svoju účasť potvrdila svojim podpisom na prezenčnej listine. V mesiaci apríl sa zasadnutie obecného zastupiteľstva nekonalo. 13. zasadnutie obecného zastupiteľstva

sa konalo 04.05.2000, kedy sa žalobkyňa ospravedlnila za neúčast' na tomto zasadnutí. Žalobkyni bola krátená mesačná odmena za I. polrok 2000 za neúčast' na zasadnutí 04.05.2000, t.j. za mesiac máj. Z oznámenia Obce H. zo dňa 30.11.2017 vyplýva, že v roku 2000 bola vyplatená priemerná odmena poslanca obecného zastupiteľstva vrátane všetkých odmien vo výške 425,37 eur (12.814,80 Sk) ročne. V roku 2000 bolo 8 zasadnutí obecného zastupiteľstva.

13. Z predložených dokladov o kúpe medikamentov súd zistil, že tieto boli nakupované v dňoch: 31.03.2000, 05.04.2000, 09.05.2000, 11.05.2000, 26.05.2000, 15.06.2000, 22.06.2000, 12.01.2001, 15.02.2001, 28.03.2001, 26.04.2001, 26.04.2002, 05.12.2001, 28.02.2002, 20.05.2002, 16.07.2002, 05.12.2002 a 24.01.2003.

14. Z preukážky o zdravotnej starostlivosti vyplýva, že žalobkyňa absolvovala na Fyziatrisko-rehabilitačnom oddelení D. rehabilitácie, a to v dňoch 22.05.2000, 24.05.2000, 26.05.2000, 29.05.2000, 31.05.2000, 02.06.2000, 05.06.2000, 07.06.2000, 12.06.2000, 13.06.2000, 15.06.2000, 20.06.2000, 22.06.2000, 28.06.2000, 04.07.2000, 07.07.2000, 11.07.2000, 13.07.2000 a 18.07.2000.

15. Z technického preukazu vozidla značky N. XXXXX s evidenčným číslom E. XXX C. vyplýva, že spotreba paliva v meste je 10,6 l/100 km a mimo mesta pri rýchlosti 90 km/h je to 7,4 l/100 km.

16. Z fotokópie poštového poukazu zo dňa 26.03.2014 vyplýva, že žalovaný 1/ dňa 02.06.2014 poukázal poštovou poukážkou žalobkyni sumu 205,69 eur, ktorá bola po uplynutí lehoty platnosti v celom rozsahu poštou vrátená žalovanému 1/ dňa 02.06.2014.

17. Žalovaný 1/v rámci svojej procesnej obrany namietal jeho povinnosť zaplatiť úroky z omeškania, pretože sumu 177,27 eur aj s úrokmi z omeškania celkovo vo výške 205,69 eur poukázal žalobkyni poštovým poukazom dňa 26.03.2014. Keďže žalobkyňa si tieto peniaze nevyzdvihla, boli mu dňa 02.06.2014 vrátené. Žalovaný 1/ ďalej namietal, že je ťažké ustáliť, aké odôvodnené náklady mala žalobkyňa s liečením a že nie je možné konštatovať, že nakúpené liečivá bolo potrebné použiť v príčinnej súvislosti so vzniknutými zraneniami. Ďalej namietal neprimeranú dĺžku liečenia žalobkyne ako aj to, že žalobkyňa mala nárok na odvoz na rehabilitáciu sanitkou, preto podľa jeho názoru nárok na náhradu cestovného nemá. K uplatnenej strate žalobkyne na odmene poslankyne obecného zastupiteľstva poukázal na to, že žalobkyňa si v žalobe uplatnila odmenu za zasadnutie v mesiaci apríl 2000, obecné zasadnutie však v mesiaci apríl 2000 nezasadalo. Žalobkyňa v priebehu konania na pojednávaní dňa 07.09.2016 upresnila svoj nárok na stratu na zárobku tak, že žiada o náhradu za zasadnutie konané dňa 04.05.2000, keďže v mesiaci apríl 2000 sa zasadnutie kvôli Veľkonočným sviatkom nekonalo. Žalobkyňa uviedla, že nevie o tom, že by jej bola poukázaná nejaká finančná čiastka od žalovaného 1/, preto nie je vylúčené konanie žalovaného 1/ formálne preukázať poukázanie plnenia bez skutočného úmyslu plniť. Žalobkyňa a žalovaný 1/ bývajú v blízkosti, žalovaný 1/ bol videný v blízkosti poštovej schránky žalobkyne, ako do nej siaha. Od doby, kedy vraj plnenie poukázal, mal veľa času na plnenie iným spôsobom, mohol využiť inštitút notárskej úschovy alebo mohol poukázať plnenie v prospech žalobkyne prostredníctvom jej právnej zástupkyne. Žalobkyňa poukázala na to, že žiadne iné listy jej zo schránky nikdy nezmizli, má za to, že poštový poukaz vybral zo schránky žalovaný 1/, pretože len on a jeho právny zástupca mali vedomosť o tom, že ho poštarka prinesie. Zároveň žalobkyňa poukázala na to, že bez uvedenia účelu platby na poštovej poukážke nie je možné identifikovať k akému záväzku žalovaného 1/ je potrebné túto platbu priradiť, keďže aj v spornom období poukázania finančnej čiastky existovali medzi stranami sporu viaceré majetkové spory. Žalovaný 1/ tvrdenia žalobkyne, že by jej vykrádal poštovú schránku dôrazne poprel.

18. Podľa § 420 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

19. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

20. Podľa § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

21. Podľa § 444 Občianskeho zákonníka pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

22. Podľa § 446 Občianskeho zákonníka pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

23. Podľa § 449 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri škode na zdraví sa uhradzujú aj účelné náklady spojené s liečením.

24. Podľa § 449 ods. 3 Občianskeho zákonníka náklady liečenia a náklady pohrebu sa uhradzujú tomu, kto ich vynaložil.

25. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) žalobca môže vziať žalobu späť.

26. Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatie žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

27. Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

28. Žalobkyňa sa podanou žalobou pôvodne domáhala voči žalovaným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne náhrady škody vo výške 3.408,62 eur. V časti o zaplatenie sumy 2.921,06 eur bolo konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku zastavené. V priebehu konania bola pripustená zmena žalobného návrhu jeho rozšírením voči žalovanému 1/ o povinnosť zaplatiť žalobkyni úrok z omeškania zo sumy 177,28 eur vo výške 9 % ročne od 15.06.2012 do zaplatenia. Žalobkyňa v priebehu konania vzala svoju žalobu voči žalovanej 2/ v celom rozsahu späť. Toto späťvzatie žaloby žalobkyňa odôvodnila tým, že nie je možné zo strany žalobkyne ustáliť jednoznačnú totožnosť žalovanej 2/ menom, priezviskom a bydliskom žalovanej. Vzhľadom na to, že žalovaná 2/ sa vyjadrila, že nemá námietky proti zastaveniu konania voči nej, súd tomuto dispozitívnemu úkonu žalobkyne vyhovel a konanie voči žalovanej 2/ v zmysle § 145 ods. 2 CSP zastavil. O trovách konania vo vzťahu k žalovanej 2/ súd rozhodol tak, že žalovanej 2/ v zmysle § 256 ods. 1 CSP priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, keďže mal za to, že žalobkyňa vzala svoju žalobu voči žalovanej 2/ späť bez toho, aby preukázala, že ju k tomu viedlo správanie žalovanej 2/ po podaní žaloby. Z uvedeného dôvodu súd vyhodnotil, že zastavenie konania v tejto časti zaviniла žalobkyňa a nárok na náhradu trov konania má žalovaná 2/. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

29. Po zastavení konania voči žalovanej 2/ zostal predmetom konania nárok žalobkyne uplatnený voči žalovanému 1/. Žalobkyňa v priebehu konania vzala späť svoju žalobu aj voči žalovanému 1/, a to v časti o zaplatenie sumy 177,27 eur, ktorú si uplatňovala titulom bolestného. Dôvodom tohto čiastočného späťvzatie žaloby bola skutočnosť, že náhrada škody vo výške 177,27 eur bola žalobkyni priznaná právoplatným rozsudkom súdu vydaným v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 1T/19/03. Keďže žalovaný 1/ nemal námietky proti tomuto späťvzatiu, súd aj tomuto dispozitívnemu úkonu žalobkyne vyhovel a konanie v časti o zaplatenie sumy 177,27 eur voči žalovanému 1/ podľa § 145 ods. 2 CSP zastavil.

30. Po čiastočných späťvzatiach žaloby zostal predmetom konania nárok žalobkyne voči žalovanému 1/ na náhradu škody vo výške 310,29 eur, ktorá pozostáva z náhrady nákladov spojených s liečením za nakúpené lieky vo výške 99,58 eur, za cestovné na rehabilitáciu a späť vo výške 121,09 eur a z nároku na náhradu za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti vo výške 89,62 eur, a ďalej aj nárok žalobkyne voči žalovanému 1/ na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 177,27 eur od 15.06.2012 do zaplatenia.

31. Predpokladom vzniku občianskoprávnej zodpovednosti za škodu v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka je: 1. protiprávny úkon, 2. spôsobenie škody, 3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou, 4. zavinenie. Protiprávny úkon je porušením právnej povinnosti, a teda správaním,

ktoré sa prieči právu a preto je protiprávne. Musí ísť o úkon, t.j. prejav vôle. Zahŕňa tak konanie, t.j. správanie aktívneho charakteru, ako aj opomenutie, t.j. správanie pasívneho charakteru. Škoda je majetková ujma, ktorú možno vyjadriť v peniazoch a ktorá spočíva v zmenšení majetku poškodeného. Príčinná súvislosť znamená určitý objektívny vzťah medzi skutočnosťou zakladajúcou zodpovednosť, t.j. medzi porušením právnej povinnosti a výsledkom, t.j. škodou. Zavinenie je určitý psychický, vnútorný vzťah škodcu k vlastnému konaniu, priečiacemu sa objektívnemu právu a ku škode ako k výsledku tohto konania. Škoda na zdraví je špecifickým druhom škody. Platná právna úprava priznáva nasledovné práva na náhradu škody na zdraví: bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia, náhrada nákladov spojených s liečením, náhrada za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti, náhrada za stratu zárobku po skončení pracovnej neschopnosti, náhrada za stratu na dôchodku, náklady na pohreb, jednorazové vyrovnanie a pozostalostná úrazová renta.

32. Súd mal z rozsudku Okresného súdu Komárno v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 1T/19/2003, ktorým je súd v zmysle § 193 CSP viazaný, preukázané, že žalovaní 1/ a 2/ boli právoplatne uznaní vinnými, že dňa 28.03.2000 v čase asi o 18.00 hod. v obci H. vo dvore rodinného domu na K. Č.. XX, žalovaný 1/ vykrútil ľavú ruku žalobkyňi, v dôsledku čoho utrpela špirálovitú zlomeninu 5. záprstnej kosti ľavej ruky s posunom úlomkov a spadla na zem, kde ju žalovaná 2/ ťahala za vlasy a za šaty po dvore, čím žalobkyňa utrpela pohmoždenie čela vľavo, chrbta a pravého kolena, podvrtnutie 3. prsta pravej ruky, kožné oderky a pohmoždenie ľavého predkolenia, ktoré zranenia boli spojené s dobou liečenia a práceneschopnosťou v trvaní najviac 6 týždňov včítane úrazovej rehabilitácie. Predmetným rozsudkom bola žalovaným 1/ a 2/ uložená povinnosť nahradiť žalobkyňi spoločne a nerozdielne škodu v sume 177,28 eur titulom bolestného. So zvyškom nároku na náhradu škody bola žalobkyňa odkázaná na občianskoprávne konanie. V súvislosti s týmto útokom si žalobkyňa voči žalovanému 1/ uplatňuje škodu, ktorá jej bola protiprávnym úkonom žalovaného 1/ spôsobená.

33. Žalobkyňa si voči žalovanému 1/ uplatnila nárok na náhradu nákladov za lieky v celkovej výške 99,58 eur, ktorých vynaloženie preukázala pokladničnými blokmi. Z nich bolo zistené, že žalobkyňa sa domáha náhrady nákladov za lieky zakúpené v období od 31.03.2000 až do 24.01.2003. Z vyjadrenia Z.. S. zo dňa 03.12.2012 bolo zistené, že žalobkyňi v uvedenom období predpisoval lieky proti bolestiam, nespavosti a nervozite, pričom lieky, ktoré podľa predložených pokladničných blokov žalobkyňa zakúpila v období od 12.01.2001 až do 24.01.2003 (pokladničné bloky sú v spise označované ako prílohy 2 a 3) sa používajú na liečbu vírusových ochorení a tráviaceho traktu. Zo správy Z.. S. zo dňa 16.11.2017 vyplýva, že v dôsledku útoku a ublíženia na zdraví utrpela žalobkyňa aj šok - traumy - s výrazným oslabením jej imunitného systému a následných chorôb, preto všetky užívané lieky sú v priamej súvislosti s útokom a liečením následkov vyplývajúcich z tohto útoku za uvedené obdobie, bez ohľadu na to, či sa jedná o lieky na lekárske predpis alebo o lieky voľno predajné, napríklad proti bolestiam. Súd nárok žalobkyne na náhradu nákladov vynaložených na lieky považoval za dôvodný len v časti 36,78 eur, ako náklady za lieky zakúpené v období práceneschopnosti žalobkyne bezprostredne nasledujúcej po útoky žalovaného 1/ na žalobkyňu, teda zakúpené od 29.03.2000 do 22.07.2000, keď vychádzal z odborného vyjadrenia Z.. S. o nevyhnutnosti užívania týchto liekov na liečbu zranení spôsobených útokom dňa 28.03.2003, ktorý nebol vyvrátený znaleckým posudkom Z.. K., ktorý sa k otázke užívania liekov nevyjadril. Pri zvyšných nákladoch na lieky vo výške 62,80 eur podľa názoru súdu žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno, že zakúpené lieky boli nevyhnutné na liečbu poranení, ktoré jej útokom dňa 28.03.2000 spôsobil žalovaný 1/. Ide totiž o lieky, ktoré boli zakúpené v rokoch 2001, 2002 a 2003, teda po uplynutí značného času od spôsobeného zranenia dňa 28.03.2000, v súvislosti s ktorým si žalobkyňa uplatňuje náhradu škody. V prípade týchto nákladov absentuje preukázanie príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom žalovaného 1/ dňa 28.03.2000 a vznikom týchto nákladov, a to aj s prihliadnutím na skutočnosť, že v období od zranenia utrpenej žalobkyňou dňa 28.03.2000 a zakúpením liekov v rokoch 2001-2003, došlo minimálne ešte k jednému ďalšiemu zraneniu žalobkyne dňa 07.09.2003, a to poraneniu členku spôsobenému ďalším útokom žalovaného 1/ na žalobkyňu. Je potrebné zdôrazniť, že predmetom tohto konania je výlučne len náhrada škody spôsobenej ublížením na zdraví dňa 28.03.2000. Žalobkyňa dostatočným spôsobom nepreukázala, že medikamenty zakúpené v rokoch 2001-2003 boli nevyhnutné práve na liečbu zranení spôsobených útokom dňa 28.03.2000 a nie napr. útokom dňa 07.09.2003, resp. že nešlo o lieky, ktoré by žalobkyňa potrebovala nezávisle od útokov žalovaného 1/, a to najmä za predpokladu, že išlo o lieky, ktoré sa podľa vyjadrenia Z.. S. používajú na liečbu vírusových ochorení a tráviaceho traktu. Konštatovanie Z.. S. zo dňa 16.11.2017, že žalobkyňa v dôsledku útoku a ublíženia na zdraví utrpela aj šok - traumy - s výrazným oslabením jej imunitného systému a následných chorôb, súd nepovažoval za postačujúce na preukázanie príčinnej súvislosti z dôvodu, že v lekárskom potvrdení

Z.. S. zo dňa 07.08.2000, teda v období bezprostredne nasledujúcom po ukončení práceneschopnosti žalobkyne, sa žiadne takéto ťažkosti žalobkyne neuvádzajú, nie sú uvedené ani v žiadnej z predložených lekárskejších správ, preto nie je zrejmé, na základe akých skutočností a vychádzajúc z akých podkladov Z.. S. tieto ťažkosti žalobkyne s odstupom 17 rokov diagnostikoval. Na základe uvedených skutočností súd k náhrade nákladov za lieky zakúpené v období od roku 2001 do roku 2003 uzatvára, že nemal preukázanú príčinnú súvislosť medzi zranením, ktoré žalobkyňa spôsobila žalovaný 1/ dňa 28.03.2000 a vznikom týchto nákladov, preto ich náhradu žalobkyňa nepriznal.

34. Vykonaným dokazovaním, najmä z listinných dôkazov preukazujúcich absolvovanie rehabilitácií žalobkyňou (preukázka zdravotnej starostlivosti) a pokladničnými blokmi o zakúpení pohonných hmôt, bolo preukázané, že žalobkyňa vynaložila náklady na cestovné na rehabilitáciu. Tvrdenia žalovaného 1/ o tom, že žalobkyňa mala nárok na odvoz na rehabilitáciu sanitkou, neboli súdu preukázané, preto súd vychádzal z vyjadrenia Z.. S. o tom, že u žalobkyne bola z hľadiska časového, ako aj z dôvodu prevencie pred ďalšími ochoreniami dôvodná jej individuálna doprava na rehabilitáciu. Pri rozhodovaní o nároku žalobkyne na náhradu nákladov za cestovné na rehabilitáciu súd vychádzal zo záverov znaleckého posudku Z.. K., z ktorého vyplýva, že primeraná doba rehabilitácie vzhľadom ku zraneniu, ktoré žalobkyňa spôsobila žalovaný 1/ (špirálovitá zlomenina 5. zápästnej kosti ľavej ruky) bola 1 až 2 týždne. Súd vychádzajúc z tohto znaleckého posudku priznal žalobkyňa náhradu za cestovné len za dva týždne rehabilitácie vo výške 14,37 eur, keďže ani v tomto prípade žalobkyňa podľa názoru súdu nepreukázala príčinnú súvislosť medzi protiprávnym úkonom žalovaného 1/ dňa 28.03.2000 a spôsobenou škodou, teda nepreukázala nevyhnutnosťou rehabilitácie v celej jej dĺžke na liečbu zranenia, ktoré žalobkyňa spôsobila žalovaný 1/ útokom dňa 28.03.2000. Všeobecné konštatovanie Z.. S. o tom, že rehabilitácia slúžila na navrátenie pôvodných funkcií poškodených častí tela v dôsledku útoku, pričom jej dĺžku stanovil rehabilitačný lekár, súd nepovažoval za dostatočné na vyvrátenie záverov znaleckého posudku, v ktorom sa znalec podrobne venoval otázke primeranej dĺžky rehabilitácie takého zranenia. Samotná konštatácia Z.. S. o tom, že celá dĺžka rehabilitácie bola nevyhnutná na liečbu zranení spôsobených útokom, nie je bez bližšieho odborného vyjadrenia a zdôvodnenia tohto odborného názoru spôsobilá vyvrátiť závery znaleckého posudku. Súd mal teda za to, že žalobkyňa má nárok na náhradu nákladov za cestovné za 2 týždne (t.j. maximálna primeraná dĺžka rehabilitácie podľa znaleckého posudku) rehabilitácie. V priebehu dvoch týždňov rehabilitácie žalobkyňa vykonala 6 ciest z miesta svojho trvalého bydliska v H. do Fyziatricko-rehabilitačného oddelenia D. a späť, čo predstavuje 24 km. Súd pri výpočte nákladov na cestovné vychádzal z priemerných cien pohonných hmôt, ktoré súdu oznámila spoločnosť SLOVNAFT, a.s. a z priemernej spotreby osobného motorového vozidla značky N. XXXXX s evidenčným číslom E. XXX C. 9 I na 100 km, ku ktorej súd dospel sprimerovaním spotreby paliva v meste 10,6 l/100 km a mimo mesta pri rýchlosti 90 km/h 7,4 l / 100 km. Vedený týmito úvahami súd žalobkyňa priznal náklady za cestovné na rehabilitáciu za deň 22.05.2000 vo výške 66,53 Sk (cena pohonných hmôt 30,80 Sk x 9 litrov / 100 km x 24 km), za deň 24.05.2000 vo výške 75,30 Sk (cena pohonných hmôt 34,861 Sk x 9 litrov / 100 km x 24 km), za deň 26.05.2000 vo výške 70,27 Sk (cena pohonných hmôt 32,533 Sk x 9 litrov / 100 km x 24 km), za deň 29.05.2000 vo výške 70,27 Sk (cena pohonných hmôt 32,533 Sk x 9 litrov / 100 km x 24 km), za deň 31.05.2000 vo výške 75,33 Sk (cena pohonných hmôt 34,873 Sk x 9 litrov / 100 km x 24 km) a za deň 02.06.2000 vo výške 75,33 Sk (cena pohonných hmôt 34,873 Sk x 9 litrov / 100 km x 24 km). Spolu teda súd žalobkyňa priznal náhradu nákladov za cestovné vo výške 433,03 Sk, teda v prepočte 14,37 eur.

35. Čo sa týka uplatneného nároku na náhradu za stratu na zárobku, súd mal vykonaným dokazovaním preukázané, že žalobkyňa sa v dôsledku svojej práceneschopnosti nezúčastnila zasadnutia obecného zastupiteľstva, ktoré sa konalo dňa 04.05.2000. Keďže jej v dôsledku jej neúčasti na tomto zasadnutí nebola vyplatená odmena poslanca, uplatnila si jej náhradu, ktorú vyčíslila sumou 89,62 eur. Žalovaný 1/ namietal, že žalobkyňa v žalobe požadovala priznanie náhrady za stratu na odmene za zasadnutie obecného zastupiteľstva v mesiaci apríl, pričom v mesiaci apríl sa zasadnutie obecného zastupiteľstva nekonalo. Súd k uvedenému konštatuje, že hoci v žalobe žalobkyňa uvádza, že žiada náhradu za stratu na zárobku za apríl 2000, pričom z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v mesiaci apríl sa zasadnutie nekonalo kvôli Veľkonočným sviatkom a konalo sa až dňa 04.05.2000, súd považoval za dostatočné, že žalobkyňa na pojednávaní dňa 07.09.2016 spresnila v tejto časti svoje skutkové tvrdenia, keď uviedla, že v apríli 2000 sa zasadnutie kvôli sviatkom nekonalo a uplatňuje si náhradu za stratu na zárobku za zasadnutie dňa 04.05.2000. Z uvedeného dôvodu súd námietku žalovaného 1/ v tomto smere nepovažoval za dôvodnú. Súd nárok žalobkyne na náhradu za stratu odmeny poslankyne obecného zastupiteľstva za zasadnutie, ktoré sa konalo dňa 04.05.2000, považoval za dôvodný, keďže

toto zasadnutie sa konalo v čase do 6 týždňov od útoku, čo súd vychádzajúc zo znaleckého posudku považoval za primeranú dobu liečenia zranení spôsobených žalovaným 1/ dňa 28.03.2000. Čo sa týka žalobkyňou uplatnenej výšky tejto náhrady v sume 89,62 eur, súdu nie je zrejmé, akým výpočtom sa žalobkyňa riadila pri určovaní výšky náhrady, žalobkyňa bližšie zdôvodnenie tejto výšky náhrady neuviedla. Súd návrhu žalobkyne vyhovel v časti 54,07 eur, a to vychádzajúc z oznámenia Obce H. zo dňa 31.01.2005 o tom, že za jedno zasadnutie obecného zastupiteľstva patrila odmena vo výške 60,08 eur (1.810,- Sk) ako hrubá mzda, z toho čistá mzda predstavuje 54,07 eur (1.628,91 Sk). Túto sumu súd žalobkyni priznal ako náhradu za stratu na odmene za neúčast' na zasadnutí obecného zastupiteľstva dňa 04.05.2000.

36. Spolu teda súd žalovaného 1/ zaviazal na zaplatenie sumy 105,22 eur (36,78 eur + 14,37 eur + 54,07 eur) a vo zvyšnej časti uplatnených nákladov za lieky, za cestovné a za stratu na zárobku žalobu zamietol.

37. V časti uplatneného úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 177,28 eur od 15.06.2012 do zaplatenia súd žalobu zamietol, keďže žalovaný 1/ v priebehu konania preukázal, že dňa 26.03.2014 poštovým poukazom poukázal žalobkyni sumu 205,69 eur. Žalovaný 1/ uviedol, že predmetnú sumu poukázal žalobkyni titulom bolestného vo výške 177,28 eur, ku ktorému pripočítal sumu 28,41 eur ako vyčíslené úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 177,28 eur od 15.06.2012 do 26.03.2014. Žalobkyňa namietala, že poštový poukaz jej nebol doručený, vyjadrila podozrenie, že žalovaný 1/ jej ho vybral z poštovej schránky. Žalovaný 1/ tieto tvrdenia žalobkyne poprel. Keďže žalobkyne toto svoje tvrdenie nepodložila žiadnym dôkazom, súd nemal jej tvrdenia v tejto časti za preukázané. Ďalej žalobkyňa namietala, že žalovaný 1/ na predmetnom poštovom poukaze žiadnym spôsobom neuviedol účel platby, preto nie je možné identifikovať, k akému záväzku žalovaného 1/ je potrebné túto platbu priradiť. Súd sa s týmto tvrdením žalobkyne nestotožnil, keďže má za to, že jednoduchým výpočtom možno dospieť k záveru, že suma 205,69 eur poukázaná žalobkyni pozostáva zo sumy 177,28 eur a sumy 28,41 eur, ktorá zodpovedá úrokom z omeškania zo sumy 177,28 eur vo výške 9 % ročne od 15.06.2012 do 26.03.2014, ako aj vzhľadom na skutočnosť, že Občiansky zákonník ani iný právny predpis v žiadnom svojom ustanovení nestanovuje v danom prípade povinnosť dlžníka pri platbe realizovanej prostredníctvom poštového podniku identifikovať účel platby. Súd mal teda za preukázané, že žalovaný 1/ mal záujem dlh splniť prostredníctvom poštového podniku poukázaním dlžnej sumy žalobkyni. Keďže žalobkyňa neprevzala riadne ponúknuté plnenie a neposkytla potrebnú súčinnosť na splnenie dlhu, v zmysle § 567 ods. 2 Občianskeho zákonníka nedošlo k splneniu dlhu. Neprijatím riadne ponúknutého plnenia a neposkytnutím potrebnej súčinnosti na splnenie dlhu sa žalobkyňa v zmysle § 522 Občianskeho zákonníka dostala do omeškania. V zmysle § 523 Občianskeho zákonníka za čas veriteľovho omeškania nie je dlžník povinný platiť úroky. Omeškanie žalovaného 1/ ako dlžníka zaniklo poskytnutím riadneho plnenia poukázaním sumy 205,69 eur dňa 26.03.2014 žalobkyni. Keďže toto plnenie žalovaného 1/ pokrylo celú sumu bolestného, ako aj úroky z omeškania za celú dobu omeškania žalovaného 1/ s plnením jeho dlhu, nebol dôvod na to, aby súd žalobkyni priznal úroky z omeškania. Súd sa síce stotožňuje s tvrdením žalobkyne, že na to, aby došlo k zániku záväzku jeho splnením žalovaným 1/, mohol žalovaný 1/ pri omeškaní žalobkyne ako veriteľky s prijatím riadne poskytnutého plnenia vyvolať účinky splnenia záväzku uložením predmetu záväzku do úradnej úschovy v zmysle § 568 Občianskeho zákonníka, resp. zabezpečiť splnenie záväzku iným zákonným spôsobom, to však nič nemení na skutočnosti, že v prípade, že žalobkyňa neprijala riadne plnenie žalovaného 1/, dostala sa do omeškania ona a omeškanie žalovaného 1/ zaniklo poskytnutím plnenia. Z uvedených dôvodov súd žalobu v časti úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 177,27 eur od 15.06.2012 do zaplatenia ako nedôvodnú zamietol.

38. O trovách konania vo vzťahu k žalovanému 1/ súd rozhodoval v zmysle § 262 ods. 1 v spojení s § 255 a 256 ods. 1 CSP. Pri rozhodovaní o trovách konania súd vychádzal z toho, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala sumy 3.408,62 eur, z toho jej bolo priznaných 105,22 eur, jej hrubý úspech v spore teda predstavuje 3,09 %. V časti o zaplatenie sumy 2.921,02 eur bolo konanie zastavené pre nezaplatenie súdneho poplatku, v tejto časti teda žalobkyňa procesne zavinila zastavenie konania a je povinná nahradiť trovy konania protistrane. Aj v časti o zaplatenie sumy 177,27 eur má súd za to, že žalobkyňa zavinila zastavenie konania, keďže zobrala svoju žalobu späť z dôvodu, že náhrada škody v tejto časti jej bola priznaná v trestnom konaní. V tejto časti konania teda došlo k vzniku prekážky rozsúdenej veci (res iudicatae), preto má súd za to, že v tejto časti si žalobu uplatňovala žalobkyňa nedôvodne, predčasne bez vyčkania právoplatného skončenia trestného konania, a teda aj v tejto časti

má nárok na náhradu trov konania protistrana. V časti nároku na náhradu za lieky vo výške 62,80 eur, za cestovné na rehabilitáciu vo výške 106,72 eur a náhradu za stratu na zárobku vo výške 35,55 eur bola žaloba zamietnutá, preto v tejto časti bol v konaní úspešný žalovaný 1/, a preto aj v tejto časti konania má práve on právo na náhradu trov konania. Keďže žalobkyni vznikol nárok na náhradu trov konania len v nepatrnej časti konania (105,22 eur, čo predstavuje 3,09 % predmetu konania) súd žalovanému 1/ priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Komárno.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Ak zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje osobitné náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutia považuje za nesprávne (odvolacie dôvody, a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok, nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho posúdenia veci (365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok (§ 38 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z.).